

ការកសាងប្រទេសកម្ពុជាអោយឆ្លងជំនាន់ប្រជាជន — ការពង្រឹងវិស័យសំខាន់ៗ ដើម្បីកំណើនទៅអនាគតការអភិវឌ្ឍ និង ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ៖ ទេសចរណ៍

អត្ថបទនេះ សង្ខេបចេញពីបទបង្ហាញរបស់ ឯកឧត្តម ទិត ចន្ទា, លោក Jean-Daniel Gardère និង លោក ហ្វ វណ្ណី^១ នៅក្នុងវគ្គទី៣ក (២) នៃសន្និសីទស្តីពីចក្ខុវិស័យប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៩ ។

វិស័យទេសចរណ៍នៃកម្ពុជា៖ កំណើន និងការរួមចំណែកក្នុងសេដ្ឋកិច្ច

ទេសចរណ៍ គឺជាវិស័យគន្លឹះសំរាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ។ ចំពោះកម្ពុជា វិស័យនេះ គឺជាស្ថាប័នច្រកមួយក្នុងចំណោមស្ថាប័នច្រកទាំងបួននៃកំណើន ។ តាមការសិក្សាមួយរបស់ធនាគារពិភពលោក វិស័យទេសចរណ៍រួមចំណែក ០,៥% នៃកំណើន ផលស ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៧ ។ នៅឆ្នាំ២០០៧ វាមានចំណែក ៤% ក្នុង ផលស ។ ទេសចរណ៍ ក៏ជាវិស័យបង្កើតចំណូលដ៏ចម្រើនសំរាប់សេដ្ឋកិច្ចជាតិដែរ ហើយវាដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ការងារ ការបង្កើតប្រាក់ចំណូល និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ វិស័យនេះ ជួយលើកកម្ពស់ចំណងមិត្តភាព និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ព្រមទាំង ពង្រឹងការអភិវឌ្ឍវប្បធម៌ និងធនធានធម្មជាតិ ។

ការវិវត្តលាស់យ៉ាងលឿននៃវិស័យទេសចរណ៍នៅកម្ពុជា អាចបានមកពីកត្តាជាច្រើន ក្នុងនោះកត្តាដ៏សំខាន់មួយ គឺ ឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែងមានស្រាប់ ពោលគឺ ប្រាសាទអង្គរវត្ត ។ ក្រៅពីសម្បត្តិដ៏វិសេសនេះ កម្ពុជានៅមានកេរ្តិ៍ដំណែលវប្បធម៌ និងសម្បត្តិធម្មជាតិជាច្រើន មានទីតាំងដ៏ល្អនៅក្នុងតំបន់ព្រមទាំង គោលនយោបាយបើកចំហដើរមេឃ ដែលបានជួយសម្រួល និងពង្រឹងដល់កំណើនទេសចរណ៍នេះ ។ ការកសាងបានសន្តិភាព និងស្ថិរភាពគឺជាមូលហេតុមួយទៀត នៃកំណើនលំហូរចូលភ្ញៀវទេសចរ ។

វិស័យទេសចរណ៍មានចំណុចខ្សោយពីកំណើតមួយ ភាពងាយរងគ្រោះខ្លាំងដោយសារការវិវត្តមិនអំណោយផលខាង បរិស្ថាន សង្គមកិច្ច-វប្បធម៌សេដ្ឋកិច្ច ឬ នយោបាយ ។ ចំណុចនេះមានន័យថា គេត្រូវគ្រប់គ្រងលើវិស័យទេសចរណ៍ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងមានចីរភាព កុំឱ្យវាបំផ្លាញខ្លួនវាបាន ។

ផលប៉ះពាល់នៃវិស័យទេសចរណ៍ក្នុងស្រុក និងសាកលលោក

ការធ្លាក់ចុះសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក បង្ហាញពីភាពងាយរងគ្រោះជៀសមិនរួចនៃវិស័យទេសចរណ៍ ចំពោះការវិវត្តនៅខាងក្រៅ ។ នៅឆ្នាំ២០០៨ វិស័យទេសចរណ៍ពិភពលោក ស្ទើរតែគ្មានលូតលាស់សោះ ដោយកើនឡើងតាមអត្រាបានស្មានត្រឹម ២% ប៉ុណ្ណោះ សំរាប់ភ្ញៀវទេសចរសរុប ៩២៤លាននាក់ ។ វិស័យទេសចរណ៍នៅសហភាពអឺរ៉ុប កើនតែ ០,១% ប៉ុណ្ណោះ ដោយមានភ្ញៀវទេសចរមកដល់ ៤៨៨លាននាក់ រីឯ នៅតំបន់អាស៊ី និង ប៉ាស៊ីហ្វិក វាកើន ១,៦% ដោយមានទេសចរមកដល់ប្រហែល ១៨៨លាននាក់ ។ ឥទ្ធិពលនៃវិបត្តិនេះ ក៏ធ្លាក់មកលើកម្ពុជាដែរ ។ នៅឆ្នាំ២០០៨ ភ្ញៀវទេសចរមកដល់

កម្ពុជា កើន ៥,៥% (ក្រាហ្វិក ១) ដែលមានភាពអាចអ្នកជាងមុន បើធៀបនឹងកំណើនប្រចាំឆ្នាំជាមធ្យម ២៥% ក្នុងពេលកន្លងមក ។ នៅខែមីនា ២០០៨ កំណើនភ្ញៀវទេសចរ បានចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចុះគួរឱ្យកត់សំគាល់ ហើយសមាសភាព និងរបៀបមកដល់នៃភ្ញៀវទេសចរ ក៏ផ្លាស់ប្តូរខ្លះដែរ ។ ចំនួនភ្ញៀវទេសចរជនជាតិកូរ៉េ ធ្លាក់ចុះអស់ ១៩% ដោយសារសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសកូរ៉េកាន់តែរួមចុះខ្លាំងឡើង ។ ការធ្លាក់ចុះទេសចរកូរ៉េនេះ ត្រូវបានប៉ះប៉ូវវិញដោយកំណើនភ្ញៀវទេសចរមកពីសហភាពអឺរ៉ុប និងតំបន់អាស៊ាន ។ កាលពីឆ្នាំមុន ភ្ញៀវទេសចរមកដល់តាមផ្លូវអាកាស ថយចុះ ៤,៤% ហើយអាកាសយានដ្ឋានសៀមរាបមានការធ្លាក់ចុះអ្នកដំណើរអស់ ១២% ។ ការធ្លាក់ចុះចំនួនមកដល់តាមផ្លូវអាកាស ត្រូវបានប៉ះប៉ូវវិញ ដោយកំណើនភ្ញៀវមកតាមផ្លូវគោក និងផ្លូវទឹក ។

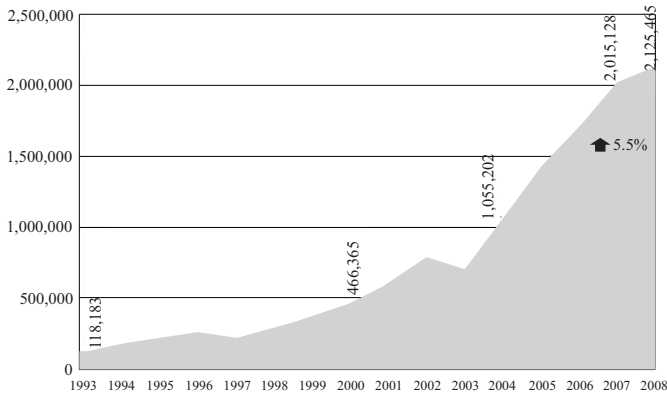
ផ្នែកលើទិន្នន័យជាដំបូងៗ ភ្ញៀវទេសចរមកដល់ បន្តថយចុះអស់ ២% ទៀតនៅខែមករា ២០០៩ ។ ជារួម គេបានទស្សនាថា វិស័យទេសចរណ៍នឹងជួបការលំបាកតឹងតែងក្នុងឆ្នាំ២០០៩ នេះ ហើយតាមការព្យាករណ៍មួយចំនួនភ្ញៀវទេសចរមកដល់កម្ពុជា នឹងធ្លាក់ចុះអស់ ៣% ដោយមានការបាត់បង់ទេសចរអស់ប្រហែល ៦៣.០០០នាក់ ប្រាក់ចំណូល ៥៣លានដុល្លារ និង ១០.០០០ការងារដែលទាក់ទងផ្ទាល់នឹងទេសចរណ៍ ។ ការប៉ាន់ស្មានមួយទៀតបានអះអាងថា សកម្មភាពទេសចរណ៍នៅរដូវរដូវកាលនឹងធ្លាក់ចុះអស់ ១៥% ក្នុងឆ្នាំ២០០៨-២០០៩ ។ ទីភ្នាក់ងារទេសចរណ៍ និងម្ចាស់សណ្ឋាគារជាច្រើនបានសម្តែងការព្រួយបារម្ភចំពោះការថយចុះយ៉ាងច្រើននៃភ្ញៀវទេសចរដែលទាក់ទងសាកសួរព័ត៌មាននិងកក់កន្លែងទុកនៅឆ្នាំនេះ ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី ដៃគូសហការណ៍មួយចំនួន នៅតែមានគំនិតស្និទ្ធស្នាលយមដដែល ហើយរដ្ឋាភិបាលបានព្យាករណ៍ថា វិស័យទេសចរណ៍នឹងបន្តវិវត្តលាស់នៅឆ្នាំនេះ ។ ក្រុមអ្នកវិភាគទេសចរណ៍មួយចំនួន បានយល់ស្របថានឹងមានការធ្លាក់ចុះ ប៉ុន្តែក្នុងកំរិតមិនគួរព្រួយបារម្ភទេ ។ បញ្ហាប្រឈមនៅឆ្នាំនេះមានធំៗណាស់ ប៉ុន្តែមិនមែនពុះពោរមិនបាននោះទេ ។ ពិតហើយ ឱកាសល្អនៅមានច្រើនដែលអាចកែប្រែស្ថានភាពអាចអ្នកឱ្យប្រសើរឡើងវិញ ដូចជា ជនជាតិអាមេរិកជប៉ុន និងអឺរ៉ុប ប្រហែលកើនទឹកចិត្តធ្វើដំណើរកំសាន្ត ពីព្រោះប្រាក់ដុល្លារប្រាក់យេន និងប្រាក់អឺរ៉ូ បានឡើងថ្លៃ ។ ការធ្វើដំណើរចេញពីប្រទេសចិននិងឥណ្ឌា ក៏រំពឹងថាបន្តកើនឡើងដែរ ដោយសារសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេសទាំងពីរ នៅតែមានកំណើន ។ គេរំពឹងទុកថា ការធ្វើដំណើរកំសាន្តក្នុងស្រុកនិងក្រៅស្រុកក្នុងរយៈពេលខ្លី នឹងកើនឡើង ដោយហេតុថាមានប្រជាជនជាច្រើនចង់ធ្វើដំណើរទៅតំបន់មិនឆ្ងាយពីផ្ទះ ដូច្នេះដំណើរក្នុងស្រុក ឬទៅអន្តរជាតិក្នុង រយៈពេលខ្លី រំពឹងថានឹងកើនឡើង ។ ដោយមូលហេតុនេះ វិបត្តិទំនងមិនប៉ះពាល់ស្មើគ្នាទៅគ្រប់កន្លែងនោះទេ ។ វាជន់ទុំពលខ្លាំងជាងគេទៅលើកញ្ចប់ទស្សនកិច្ចប្រណិត រីឯខ្សែទស្សនកិច្ចដែលផ្តល់សេវាមិនសូវថ្លៃវិញ គេរំពឹងថាអាចទ្រាំទ្រនឹងវិបត្តិបានប្រសើរជាងច្រើន ។

ការធ្លាក់ចុះនៃវិស័យទេសចរណ៍ក្នុងស្រុក៖ កត្តាផ្សេងៗ

វិបត្តិសាកល ដែលបានកាត់បន្ថយទ្រព្យធន ប្រាក់ចំណូល និងទំនុកចិត្ត គឺជាកត្តាចម្បងនៃការធ្លាក់ចុះវិស័យទេសចរណ៍កម្ពុជា ។ នៅមានកត្តាផ្សេងៗជាច្រើនទៀតដែលបានរួមចំណែកក្នុងការធ្លាក់ចុះនេះដែរ ដូចជា ជំលោះ

១ ឯកឧត្តម ទិត ចន្ទា ជាអគ្គនាយកទេសចរណ៍នៃក្រសួងទេសចរណ៍, លោក Jean-Daniel Gardère ជាទីប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ ហើយ លោក ហ្វ វណ្ណី ជាសហប្រធានក្រុមការងារវិស័យឯកជន ស្តីពីវិស័យទេសចរណ៍ និងជានាយកគ្រប់គ្រងទីភ្នាក់ងារទេសចរណ៍ World Express Tours and Travel Co.Ltd.

ក្រាហ្វិក ២: ភ្ញៀវទេសចរមកដល់កម្ពុជា ១៩៩៣-២០០៨

ព្រំដែន កម្ពុជា-ថៃ ដែលបានជះឥទ្ធិពលដល់ពាណិជ្ជកម្មឆ្លងដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ ។ កត្តាមួយទៀត គឺជំនឿផ្នែកនយោបាយប្រទេសថៃ ដែលបណ្តាលឱ្យអាកាសយានដ្ឋានធំមួយនៅថៃត្រូវបិទទ្វារមិនដំណើរការ កាលពីឆ្នាំកន្លងទៅ ។ ដោយសារថៃ ជាប្រទេសជិតខាងមួយសំរាប់ទេសចរមកកាន់ប្រទេសកម្ពុជា ដូច្នេះជំនឿនយោបាយនៅថៃមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានមកលើទេសចរណ៍កម្ពុជា ។

សំខាន់ជាងនេះទៀត មានការវិភាគស៊ីជម្រៅមួយបង្ហាញថា ការរីកលូតលាស់យ៉ាងលឿននៃទេសចរណ៍ក្នុងពេលកន្លងមក ពិតជាមិនអាចមានចីរភាពទេ ។ ទោះជាមាន ឬមិនមានវិបត្តិក៏ ការរលំរលាយនៃកំណើនទេសចរណ៍ ត្រូវតែកើតមានឡើងក្នុងរយៈពេល២-៣ឆ្នាំបន្ទាប់មក ។ ប្រាសាទអង្គរវត្ត ពិតជាបានរួមចំណែកមួយផ្នែក នៅក្នុងកង្វះចីរភាពទេសចរណ៍នេះ ។ អង្គរវត្តអាចជាចំណុចខ្លាំងជាងគេនៃទេសចរណ៍កម្ពុជា ប៉ុន្តែក៏បានក្លាយជាប្រភពចំបងមួយនៃភាពទន់ខ្សោយរបស់ទេសចរណ៍ដែរ ពីព្រោះមកទល់ពេលនេះ ប្រាសាទអង្គរវត្តបានទាក់ទាញ ស្ទើរតែផ្តាច់មុខនូវចំណាប់អារម្មណ៍របស់ភ្ញៀវទេសចរ ដូច្នេះហើយក៏បានប៉ះពាល់ដល់កន្លែងទេសចរណ៍ដទៃទៀត ។ មូលហេតុមួយផ្សេងទៀតនៃកង្វះចីរភាពទេសចរណ៍ គឺ ការប្រឹងជំរុញតែទេសចរណ៍ទ្រង់ទ្រាយធំ ជាជាងខំបង្កើនតំលៃបន្ថែមនៃសេវាកម្ម និងផលិតផលក្នុងវិស័យនេះ ។

ចក្ខុវិស័យ និងគោលនយោបាយគ្រួសារអនុវត្តផ្សេងៗ

គេទស្សនាឃើញថា វិស័យទេសចរណ៍នឹងរីបឡើងវិញនៅឆ្នាំ២០១០ ទោះបីមានឧបសគ្គជាច្រើនក៏ដោយ ។ គេត្រូវអនុវត្តតាមជំហានមួយចំនួនដើម្បីជួយទ្រទ្រង់ដល់ការរីបឡើងវិញនេះ និងមានជំហានជាច្រើនទៀតដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាចីរភាព ។ រដ្ឋាភិបាល និងដៃគូនានាខាងទេសចរណ៍ មានជំរើសគោលនយោបាយមួយចំនួន សំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហាចីរភាពនេះ (ក្រាហ្វិក ២) ដែលយល់គោលគំនិតពីរជាសំខាន់ ។ ទីមួយ ត្រូវចងចាំថា ទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ល្អដូចជាអង្គរវត្តជាដើម ងាយទទួលរងការខូចខាតណាស់ ដូច្នេះត្រូវគ្រប់គ្រងទ្រព្យទាំងនេះ ដោយយកចិត្តទុកដាក់បំផុតតាមរយៈការលើកកម្ពស់គុណភាព និងភាពខុសប្លែកពីគេ ដើម្បីរក្សាកំលាំងប្រកួតប្រជែងរបស់ប្រាសាទឱ្យបានគង់វង្សយូរអង្វែង ។ ទីពីរ ត្រូវកត់សំគាល់ជាសំខាន់ថា ភ្ញៀវទេសចរច្រើនពេក ធ្វើឱ្យវិស័យទេសចរណ៍ស្លាប់ នៅស្ទើកទ្រឹង ឬធ្លាក់ចុះវិញ ជាពិសេសនៅតាមកន្លែងដែលមិនសមស្របសំរាប់ទទួលមនុស្សច្រើនៗ ឬទទួលសកម្មភាពលើហែកំសាន្តបែបស្តង់ដារ និងទ្រង់ទ្រាយ

ធំ ។ ទេសចរណ៍ទ្រង់ទ្រាយធំ មិនមែនចេះតែធ្វើបានគ្រប់ពេលវេលានោះទេ ហើយការជំរុញសកម្មភាពនេះឱ្យខាងតែបាន អាចធ្វើឱ្យខូចខាត ជាជាងផ្តល់ផលចំណេញដល់វិស័យទេសចរណ៍ ។ ការកាត់បន្ថយកំរៃទេសចរណ៍ និងចំណាយផ្សេងៗដើម្បីទាក់ទាញ ភ្ញៀវទេសចរ ក៏គួរគិតគូរឡើងវិញដែរ ព្រោះមានការវាយតម្លៃថា យុទ្ធសាស្ត្រនេះប្រហែលមិនផ្តល់ ផលចំណេញអ្វីជាដុំកំភួនទេ ដោយសារហេតុផលជាច្រើន ។ ទីមួយ កំរៃ ពន្ធ និងចំណាយផ្សេងៗនៅក្នុងទេសចរណ៍កម្ពុជា មានកម្រិតមិនខ្ពស់ទេ បើធៀបនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។ លើសពីនេះទៀត ភ្ញៀវទេសចរមកពីបណ្តាប្រទេស និងតំបន់អាស៊ី ដែលស្ថិតក្នុងទិដ្ឋភាពទេសចរណ៍ថ្នាក់កណ្តាល និងថ្នាក់ខ្ពស់ និងដែលកម្ពុជាកំពុងចង់បានខ្លាំង ពួកគេពេញចិត្តបង់ថ្លៃខ្ពស់ថែមទៀត ឱ្យតែបានសេវាកម្មទេសចរណ៍មានគុណភាពល្អ ។ សុវត្ថិភាព ភាពស្អាតល្អមានអនាម័យ និងការចាត់ចែងទិដ្ឋាការបានលឿន គឺជាកត្តាមួយចំនួនទៀត ដែលទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរឱ្យចូលមកជាច្រើនដង ។ ដូច្នេះគេត្រូវតែប្រយ័ត្នប្រយ័ត្នប្រយ័ត្នចំពោះការអំពាវនាវឱ្យកាត់បន្ថយកំរៃទេសចរណ៍នេះ ពីព្រោះវាអាចនាំឱ្យមានការថយចុះថវិកាសំរាប់ចំណាយលើការថែទាំ និងការអនុវត្តគំនិតថ្មីៗ ហើយរឿងនេះអាចប៉ះពាល់ដល់គុណភាពនៃសម្បត្តិទេសចរណ៍ ។

ដូចអាចមើលឃើញក្នុងក្រាហ្វិក២ យុទ្ធសាស្ត្រគួរអនុវត្តមួយ គឺ ការជំរុញអេកូទេសចរណ៍ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យវាមានប្រសិទ្ធភាពនៅកម្ពុជា គេមិនត្រូវមានមហិច្ឆតាខ្ពស់ពេកទេ ។ គោលនយោបាយគ្រប់គ្រងជ្រោយ សម្រាប់អេកូទេសចរណ៍ ទាមទារជាចាំបាច់នូវធនធានច្រើនណាស់ ដែលកម្ពុជាមិនមានទេ ព្រមទាំង រុក្ខជាតិ និងសត្វដ៏សំបូរដែលកម្ពុជាបានបាត់បង់អស់មួយភាគធំហើយក្នុងអំឡុងពេលមានសង្គ្រាម ។ ដើម្បីធ្វើការទាក់ទាញ ខាងអេកូឡូស៊ីរដ្ឋាភិបាលគួរផ្តួចផ្តើមគោលនយោបាយមួយផ្តោតលើបុគ្គល និងក្រុមតូចៗ ។ ការអភិវឌ្ឍបន្ថែមនូវត្រីកោណ ក្រុងព្រះសីហនុ-ក្រុងភ្នំពេញ-ក្រុងសៀមរាប គឺជាវិធានការមួយទៀតដែលមានបង្ហាញក្នុង ក្រាហ្វិក២ ដែរ ។ ក្រុងព្រះសីហនុ ទាមទារការយកចិត្តទុកដាក់ច្រើនជាងគេ ពីព្រោះបានលូតលាស់យឺតជាងគោលដៅទេសចរណ៍ពីរទៀត ។ ដំណឹងល្អមួយគឺ ឥឡូវនេះអាកាសយានដ្ឋានក្រុងព្រះសីហនុដំណើរការបានហើយ ប៉ុន្តែដំណឹងមិនល្អ គឺ បញ្ហាផ្សេងៗដូចជា ការលុបចោលជើងហោះហើរតភ្ជាប់ ជាដើម គេមិនទាន់បានដោះស្រាយនៅឡើយទេ ។ ការអភិវឌ្ឍក្រុងព្រះសីហនុ ពិតជាមិនផ្តល់ផលចំណេញយ៉ាងច្រើន ។ គេប៉ាន់ស្មានថា ការផ្តល់ការស្នាក់នៅក្នុងតំបន់ក្រុងព្រះសីហនុនេះ អាចនាំឱ្យភ្ញៀវទេសចរបង្កើនរយៈពេលស្នាក់នៅប្រទេសកម្ពុជា បានពី ២ ទៅ ៤ ថ្ងៃ ។ តាមនេះយើងអាចសំរេចបាននូវ កំណើនតំលៃនិងសកម្មភាពទេសចរណ៍ ពី ១៥% ទៅ ២៥% ក្នុង ៥ឆ្នាំ ខាងមុខ ទោះបីជាចំនួនភ្ញៀវទេសចរមកដល់កម្ពុជា មិនកើនឡើងក្តី ។

ប្រាសាទអង្គរវត្តល្អត្រូវចែកចំណែក សមជាកម្មវត្ថុនៃមោទនភាពរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាមែន ។ ប៉ុន្តែ អង្គរវត្តដ៏ល្អត្រូវ ក៏ដូចជា ទេសចរណ៍កម្ពុជាទាំងមូល អាចមានចីរភាពទៅបាន លុះត្រាតែគេកាត់បន្ថយភាពពឹងពាក់ទៅលើប្រាសាទនេះ និងបង្កើនភាពប្លែកពីគេរបស់អង្គរវត្ត ។ ជាការពិតណាស់ កម្ពុជា គឺជា រាជាណាចក្រអង្គរវិញ សំបូរទៅដោយសម្បត្តិ-ធនធានទាក់ទាញចិត្ត ដែលរង់ចាំតែការយកចិត្តទុកដាក់ និងទទួលស្គាល់តំលៃតែប៉ុណ្ណោះ ។

ក្រាហ្វិក ២: យុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់ជ្រុងជ្រោយបានលើកឡើង ដើម្បីធ្វើឱ្យវិស័យទេសចរណ៍មានចីរភាព

